

Foretagende med lige Byrder efter Ejendommenes Bonitet, hvortil sidstnævnte Lods-
ejere endvidere havde føjet det yderligere Vilkaar, at *alle* de fornødne Sluser og Sieler
skulde opføres og vedligeholdes paa Statens Bekostning.

Ministeriet svarede under 28. Februar 1874, at man, inden Spørgsmaalet om
Understøttelse til Digeanlægget kunde tages under alvorlig Overvejelse, maatte oppebie
Emanationen af den da under Forhandling værende Digelov. Først naar der i Over-
ensstemmelse med denne Lov var dannet Digelag, og alle Bestemmelser om Digets
Opførelse var trufne, saaledes at man kunde danne sig en klar Forestilling om Digets
Betydning, vilde Spørgsmaalet om Statsbidrag kunne komme til Afgørelse.

Derefter synes i nogle Aar ikke at være foretaget noget væsentligt til Sagens
videre Fremme; først i Aaret 1880 fremsendtes et Andragende til Indenrigsministeriet
om Anlæg af et Dige fra Vester Vedsted til Farup-Hillerup efter et af Engmester
Jepsen forfattet Forslag. Overslaget, hvori ikke var medtaget Bygningen af de nød-
vendige Sluser, lød paa 330,000 Kr., og det beskyttede Areal angaves til ca. 7,300
Tdr. Land. Andragendet gik særlig ud paa, at

- 1) Staten vil overtage Anlægget og Vedligeholdelsen af de nødvendige Sluser,
- 2) Staten vil tilskyde et Beløb af 100,000 Kr.,
- 3) Staten vil udlaane Restsummen paa lempelige Vilkaar.

Der henvistes til, at Staten ifølge Lov af 23. Maj 1873 havde bidraget til Diger
paa Lolland og Falster, hvor Oversvømmelser fra Havet ikke som i Marsken høre til
Dagens Orden, hvorhos det gjordes gældende, at de her omhandlede Marskjorder i sin
Tid var skyldsatte til de allerhøjeste Takster, uden at der var taget Hensyn til den
Ødelæggelse, som foraaarsages ved de hyppige Stormfloder.

Under de angivne Forudsætninger vilde Bidraget fra de private i Gennemsnit
andrage ca. 30 Kr. pr. Td. Land.

I Overensstemmelse med en af Vandbygningsdirektøren i Sagen afgiven Er-
klæring svarede Indenrigsministeriet i November 1881, at Arbejdet ikke kunde udføres
for den angivne Sum, samt tilføjede, at man ikke vilde kunne indlade sig paa at
overtage Anlægget af de fornødne Sluser, ligesom der heller ikke vilde kunne være
Spørgsmaal om, at Staten skulde kunne overtage Slusernes Vedligeholdelse, da denne
maatte ske under et med Vedligeholdelsen af selve Diget. Endelig vilde der, da
Statens Bistand til Foretagendets Fremme kun vilde kunne være supplerende, ikke fra
Statens Side kunne gives Tilsagn om et saadant Bidrag som af Andragerne begært,
hvorimod man først, naar der i Overensstemmelse med Lov af 10. April 1874 var
dannet et Digelag af de deri interesserede, og det derved var bestemt, hvilket Bidrag
der fra den paagældende Egn kunde ventes til Digets Opførelse, vilde kunne tage
under Overvejelse, hvilket Tilskud der fra Statens Side maatte kunne ydes til Fremme
af denne Sag.

Den 15. Oktober 1881 var der imidlertid indtruffet en stor Stormflod, som
gennembrød Jernbanedæmningen og Vejdæmningen og ødelagde mange Bygninger og
Værdier i Ribe og de til Havet stødende Sogne. Den Skade, som foraaarsagedes ved
denne Stormflod og en mindre tidligere Oversvømmelse den 20. August 1881, takse-
redes til en Sum af ca. 129,000 Kr. Dette gav Anledning til, at vedkommende Lods-
ejere indsendte et nyt Andragende i Februar 1882.

Der ses at have været Stemning for et Digeanlæg fra Syd for V. Vedsted til
Store Darum og langs Ovret; men subsidiært androg Lodsejerne om Tilskud til et Dige
fra V. Vedsted til Hillerup Skel og Fløjdlige herfra mod Øst. Andragerne udtalte, at
Udgiften til Sluserne, alt iberegnet, vilde andrage omtrent Halvdelen af hele Udgiften.
Denne var tidligere opgivet til 1,291,000 Kr. og det beskyttede Areal (o: det, som
ligger under 15 Fods Kurven paa Generalstabens Kort Vest for Banen) til ca. 7300
Tdr. Land. Udgiften vilde altsaa blive ca. 177 Kr. pr. Td. Land i Gennemsnit, men
heraf turde Andragerne ikke tilbyde større Bidrag end $\frac{1}{5}$, o: 30 Kr. a. 35 Kr. pr. Td.
Land, og Andragendet gik herefter ud paa, at Regeringen vilde forelægge et Lovfor-
slag, hvorved Staten skulde tilskyde de $\frac{4}{5}$ af Beløbet og tilstaa den resterende $\frac{1}{5}$ som
Laan paa lempelige Vilkaar.

I Skrivelse af 30. Oktober 1882 fastholdt Ministeriet imidlertid sin tidligere
Stilling, og derefter indsendtes et nyt Andragende af Marts 1883, som gik ud paa,
at Lodsejerne skriftligt havde forpligtet sig til